

Europejski Rzecznik
Praw Obywatelskich

Tłumaczenie tej strony zostało wygenerowane za pomocą tłumaczenia maszynowego [Link]. Tłumaczenia maszynowe mogą zawierać błędy potencjalnie zmniejszające zrozumiałość i dokładność; Rzecznik Praw Obywatelskich nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek rozbieżności. Aby uzyskać najbardziej wiarygodne informacje i pewność prawną, należy zapoznać się z następującymi informacjami wersja źródłowa na angielski, do której odnośnik znajduje się powyżej. Więcej informacji można znaleźć w naszej polityce językowej i tłumaczeniowej [Link].

Decyzji w sprawie 1520/2006/WP - Odmowa przyznania kandydatowi dodatkowych środków na pokrycie wydatków

Decyzja

Sprawa 1520/2006/WP - Otwarta 03/07/2006 - Decyzja z 19/07/2007

Obywatel Niemiec udał się na rozmowę w sprawie pracy w Dyrekcji Generalnej ds. Edukacji i Kultury Komisji Europejskiej w Brukseli. Zwrócono mu koszty podróży i otrzymał dietę dzienną w wysokości 50 EUR. Jednak w swojej skardze do Rzecznika Praw Obywatelskich skarżący podnosił, że z uwagi na fakt, iż powrócił do swojego miejsca zamieszkania w północnych Niemczech po północy, powinien być otrzymać dodatkowe środki w wysokości 50 EUR. Powołał się na fragment odpowiednich przepisów, które przewidują, że: „jeśli po zakończeniu konkursu, rozmowy w sprawie pracy lub badania lekarskiego dana osoba nie może powrócić przed północą do miejsca określonego w zaproszeniu, wówczas przysługują jej dodatkowe środki w wysokości 50 EUR.”

W swojej opinii Komisja wyjaśniła, że dietyienne są przyznawane za każdy pełny okres 24-godzinny. Gdyby skarżący przewidział, że nie będzie w stanie powrócić do domu przed północą, mógłby pozostać w Brukseli jeszcze jedną noc, za którą otrzymałby zwrot kosztów w formie drugiej dietyiennej. Jednak w zwykłych warunkach ruchu drogowego powinien być zdążyć wrócić do domu w dniu spotkania. Komisja utrzymywała, że nie może ponosić odpowiedzialności za to, że podróż powrotna zajęła więcej czasu niż przewidziano. Zaznaczyła, że czas podany przez skarżącego był znacznie dłuższy niż szacunkowy czas takiej podróży.

Po sprawdzeniu informacji zamieszczonych na kilku witrynach internetowych umożliwiających planowanie trasy, Rzecznik nie był w pełni przekonany o prawidłowości podstawowego założenia Komisji dotyczącego czasu, w jakim skarżący powinien być w stanie wrócić do domu. Rzecznik stwierdził, że kwestia możliwości bądź niemożności powrotu do domu danej osoby przed północą nie powinna być oceniana w kategoriach abstrakcyjnych, ale przy uwzględnieniu

konkretnych okoliczności indywidualnego przypadku. Zasadne wydały się argumenty podane przez skarżącego w celu usprawiedliwienia dłuższego czasu podróży, mianowicie że musiał opuścić Brukselę w wieczornych godzinach szczytu i konieczne było robienie przerw, ponieważ jechał w nocy i po wyczerpującym dniu spędzonym w Brukseli.

Dlatego Rzecznik zaproponował Komisji polubowne rozwiązanie, wnioskując o rozpatrzenie przyznania skarżącemu dodatkowych środków.

Komisja odpowiedziała, że uwzględniła argumenty Rzecznika. Mając na uwadze zasady dobrej administracji oraz uwzględniając okoliczności sprawy, jak również bardzo niewielką wysokość spornej kwoty, Komisja przyjęła propozycję Rzecznika i zobowiązała się do wypłacenia skarżącemu dodatkowych środków w wysokości 50 EUR.

Skarżący poinformował służby Rzecznika, że oferta Komisji całkowicie zaspokoila jego oczekiwania oraz złożył podziękowania za podjęte wysiłki.

Strasburg, 19 lipca 2007 r.

Szanowny Panie,

W dniach 17 i 19 maja 2006 r. złożył Pan skargę do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich przeciwko Komisji Europejskiej w sprawie zwrotu kosztów poniesionych podczas badania lekarskiego i rozmowy kwalifikacyjnej w Brukseli.

W dniach 27 i 28 czerwca 2006 r. przesłał Pan dodatkowe informacje na poparcie swojej skargi.

W dniu 3 lipca 2006 r. przekazałem skargę przewodniczącemu Komisji. Komisja przesłała swoją opinię w dniu 15 września 2006 r. W dniu 21 września 2006 r. przekazałem je Panu wraz z zaproszeniem do przedstawienia uwag, które przesłał Pan w dniu 2 października 2006 r.

W dniu 22 lutego 2007 r. skierowałem do Komisji propozycję rozwiązania polubownego. W piśmie z dnia 2 marca 2007 r. Komisja zwróciła się do mnie o przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi do dnia 31 maja 2007 r., podkreślając w szczególności, że Pańska sprawa wymaga skomplikowanych dyskusji wewnętrznych. W dniu 12 marca 2007 r. wyraziłem zgodę na wnioskowane przedłużenie terminu i poinformowałem Pana o tym.

W dniu 4 czerwca 2007 r. Komisja przesłała pierwotną francuską wersję swojej repliki. W dniu 18 czerwca 2007 r. przesłała ona jej tłumaczenie na język niemiecki. Przekazałem je Panu tego samego dnia z zaproszeniem do przedstawienia uwag.

W rozmowie telefonicznej z urzędnikiem prawnym odpowiedzialnym za Pańską sprawę w dniu 26 czerwca 2007 r. stwierdził Pan, że oferta złożona przez Komisję w odpowiedzi na moją propozycję polubownego rozwiązania dokładnie odpowiada wynikowi, który miał Pan nadzieję osiągnąć. Podziękował Pan moim służbom za ich wysiłki.

Piszę teraz, aby poinformować o wynikach przeprowadzonych dochodzeń.

REKLAMACJA

W dniu 15 marca 2006 r. skarżący, obywatel Niemiec, przeszedł badanie lekarskie, a także został przesłuchany w Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Edukacji i Kultury w Brukseli. Badanie lekarskie odbyło się o godz. 8.00. Rozmowa zakończyła się o godz. 16.50. Skarżący złożył wniosek o zwrot kosztów podróży do Brukseli, wskazując, że opuścił miejsce zamieszkania w pobliżu Oldenburga w północnych Niemczech w dniu 14 marca 2006 r. o godz. 9.00 oraz że przybył do Brukseli tego samego dnia o godz. 15.00. Opuścił Brukselę w dniu 15 marca 2006 r. o godz. 17.30 i wrócił do domu w dniu 16 marca 2006 r. o godz. 00.30.

Odpowiednimi zasadami zwrotu kosztów w sytuacji skarżącego są „Zasady dotyczące całkowitego zwrotu kosztów podróży i pobytu osobom niezwiązanym z Komisją, które zostały przez nią zaproszone na konkurs, rozmowę kwalifikacyjną lub badanie lekarskie” (1) („Zasady”). Artykuł 8 ust. 3 regulaminu stanowi:

„Jeżeli odległość między miejscem zamieszkania a miejscem, w którym odbywa się konkurs, rozmowa kwalifikacyjna lub badanie lekarskie, przekracza 150 km, przyznaje się dietę dzienną w wysokości 50 EUR.

Dietę dzienną w wysokości 50 EUR (za każdy pełny okres 24 godzin) przyznaje się wyłącznie na dzień lub dni niezbędne do przeprowadzenia konkursu, rozmowy kwalifikacyjnej lub badania lekarskiego.

Pokrywa również koszty noclegu spędzonego w miejscu konkursu, rozmowy kwalifikacyjnej lub badania lekarskiego. Jeżeli dana osoba nie jest w stanie wrócić przed północą do miejsca wskazanego w zaproszeniu po zakończeniu konkursu, rozmowy kwalifikacyjnej lub badania lekarskiego, jest uprawniona do otrzymania dodatkowej składki w wysokości 50 EUR.” (2)

W dniu 10 kwietnia 2006 r. Komisja przełała kwotę 211,60 EUR na rachunek bankowy skarżącego. W e-mailu do Komisji z dnia 18 kwietnia 2006 r. skarżący zauważył, że ponieważ uzgodniono z osobą odpowiedzialną w Dyrekcji Generalnej ds. Administracji Komisji, że otrzyma ona dwie dietyienne w wysokości 50 EUR, pozostała kwota 111,60 EUR wydaje się zdecydowanie za niska na bilet powrotny między Brukselą a stacją kolejową znajdującą się najbliżej jego miejsca zamieszkania. W dniu 20 kwietnia 2006 r. właściwy urzędnik w Urzędzie Komisji ds. Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych (PMO) odpowiedział, że biuro podróży Komisji ustaliło, iż Oldenburg jest stacją kolejową najbliżej tego miejsca. Bilet powrotny w drugiej klasie z Oldenburga do Brukseli kosztuje 161,60 EUR. Ponieważ dieta dzienna była przyznawana wyłącznie za każdy pełny okres 24-godzinny, przyznano mu jedną dietę w wysokości 50 EUR. W związku z tym kwota, która została przekazana, była prawidłowa.

W e-mailu z dnia 20 kwietnia 2006 r. skarżący sprzeciwił się tym obliczeniom. Stwierdził, że musiał już spędzić noc w hotelu w Brukseli, którego koszty pokrywa dieta dzienna. Jednak ze względu na czas przesłuchania, ruch uliczny w Brukseli i wymagane przerwy w prowadzeniu

pojazdów nie mógł wrócić do domu przed północą. Twierdził on, że gdyby wsiadł do pociągu, przybyłby do Oldenburga dopiero około godz. 7.00 w dniu 16 marca 2006 r. W związku z tym zwrócił się o przyznanie mu drugiej diety dziennej. Jeszcze tego samego dnia Komisja powtórzyła, że dieta dzienna była przyznawana za każdy pełny okres 24-godzinny. W przypadku skarżącego z drugiego 24-godzinnego okresu zabrakło ośmiu i pół godziny.

W wiadomości elektronicznej z dnia 21 kwietnia 2006 r. skarżący wskazał, że zgodnie z art. 8 ust. 3 akapit trzeci regulaminu jest on uprawniony do otrzymania dodatkowej składki, jeżeli nie będzie mógł wrócić do domu przed północą dnia przesłuchania. W odpowiedzi z tego samego dnia Komisja wskazała, że dietyienne i dodatkowe składki były przyznawane wyłącznie za każdy pełny okres 24-godzinny. W odniesieniu do argumentu skarżącego, że nie mógł wrócić do domu przed północą, Komisja stwierdziła, że jeżeli kandydat uzna, że nie może wrócić do domu tego samego dnia, może spędzić dodatkową noc w hotelu, co uzasadnia przyznanie dodatkowego wkładu, jeżeli kandydat rzeczywiście poniósł dodatkowe koszty. Nie miało to jednak miejsca w przypadku skarżącego.

W e-mailu z dnia 27 kwietnia 2006 r. skarżący nalegał na przyznanie mu dodatkowego wkładu.

W wiadomościach e-mail z dnia 17 i 19 maja 2006 r. skarżący zwrócił się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich. Podniósł on, że przepisy te są ze sobą sprzeczne, ponieważ przewidują, po pierwsze, że dietyienne są przyznawane wyłącznie za każdy pełny okres 24-godzinny, a po drugie, że dodatkowa składka jest przyznawana, jeżeli kandydat nie może wrócić do swojego miejsca zamieszkania przed północą. Skarżący uznał, że ten ostatni przepis powinien mieć pierwszeństwo przed pierwszym. Jego zdaniem sugestia Komisji, że mógł zostać w Brukseli na kolejną noc, była cyniczna, ponieważ zmusiłaby go do skorzystania z kolejnego dnia corocznego urlopu.

Skarżący wysunął następujące zarzuty:

- Komisja niesłusznie odmówiła przyznania mu dodatkowej składki, ponieważ nie mógł on wrócić do swojego miejsca zamieszkania przed północą dnia badania lekarskiego i rozmowy kwalifikacyjnej.
- Komisja nie odpowiedziała na jego e-mail z dnia 27 kwietnia 2006 r.

Skarżący wniósł o przyznanie mu dodatkowego wkładu.

POSTĘPOWANIE WYJAŚNIAJĄCE

Opinia Komisji

W swojej opinii Komisja wyjaśniła, że przy obliczaniu diet dziennych oparła się na czasie wskazanym przez kandydatów w formularzach zgłoszeniowych w celu określenia całkowitego czasu podróży. Dietyienne były przyznawane za każdy pełny okres 24-godzinny. Czas wskazany przez kandydatów został porównany z dostarczonymi dokumentami potwierdzającymi oraz, w przypadku podróży samochodem, z informacjami dostępnymi na specjalistycznych stronach internetowych poświęconych podróżom drogowym. Skarżący oświadczył, że podróż do miejsca przeznaczenia zajęła mu sześć godzin (w godz. 9.00–15.00), a podróż powrotna –

siedem godzin (w godz. 17.30–00.30). Szacowany czas podróży obliczony na specjalistycznych stronach internetowych wahał się od 4,16 do 4,34 godziny. W związku z tym wskazany przez niego czas podróży był znacznie dłuższy niż szacowany czas takiej podróży. Na podstawie czasu wskazanego przez skarżącego jego łączny czas podróży wyniósł 39,30 godziny. Zgodnie z przepisami okres ten obejmował jeden pełny 24-godzinny okres, co oznaczało, że skarżący był uprawniony do otrzymania jednej diety dziennej.

W odniesieniu do argumentu skarżącego, że skoro wrócił do domu po północy, miał prawo do otrzymania dodatkowej składki, Komisja argumentowała, że w przypadku gdy kandydat uzna, że nie będzie mógł wrócić do domu przed północą, może zostać w miejscu rozmowy kwalifikacyjnej na kolejną noc, za którą otrzyma zwrot w formie drugiej diety dziennej. W niniejszej sprawie skarżący uznał jednak, że będzie mógł wrócić do domu przed północą, co byłoby możliwe w normalnych warunkach ruchu drogowego. Komisja argumentowała, że nie można jej przypisać odpowiedzialności za fakt, że podróż powrotna trwała dłużej niż przewidywano.

Komisja dodała, że przepisy czasami stwarzały trudności interpretacyjne w odniesieniu do ogólnej definicji diet dziennych przyznawanych za każdy pełny okres 24-godzinny. Dlatego też Komisja wzięła pod uwagę głównie całkowity czas podróży, aby obliczyć liczbę diet dziennych, które należy przyznać, a tym samym zapewnić równość w odniesieniu do czasu powrotu. Jeżeli kandydat stwierdzi, że musi zostać na kolejną noc w miejscu rozmowy kwalifikacyjnej, co wiąże się z dodatkowymi kosztami, zostanie mu przyznana dodatkowa składka.

Komisja uznała, że zastosowała art. 8 ust. 3 przepisów w sposób całkowicie prawidłowy. Dodała ona, że gdyby w drodze wyjątku postanowiła przyznać skarżącemu dodatkową składkę, stanowiłoby to dyskryminację wobec innych kandydatów, którzy w podobnych warunkach mogliby zdecydować się na kolejną noc w Brukseli i otrzymaliby dodatkową składkę, mimo że w rzeczywistości ponieśliby w ten sposób dodatkowe koszty, które często były znacznie wyższe niż zwrócona kwota.

W odniesieniu do rzekomego braku odpowiedzi Komisja stwierdziła, że skarżący zwrócił się o wyjaśnienia pocztą elektroniczną z dnia 20 kwietnia 2006 r. Komisja udzieliła odpowiedzi tego samego dnia. W dniu 21 kwietnia 2006 r. skarżący ponowił swój wniosek o przyznanie dodatkowego wkładu. Tego samego dnia Komisja przesłała mu bardzo szczegółową odpowiedź na temat metody, jaką zastosowała przy obliczaniu diet dziennych. W dniu 27 kwietnia 2006 r. skarżący ponownie zwrócił się o przyznanie mu dodatkowego dodatku. Komisja stwierdziła, że ponieważ ta ostatnia wiadomość elektroniczna nie zawierała żadnego nowego aspektu ani argumentu, nie uznała za stosowne udzielenia odpowiedzi.

Uwagi skarżącego

W swoich uwagach skarżący podtrzymał swoją skargę. Przypomniawszy, że musiał udać się do Brukseli już w dniu 14 marca 2006 r. i stwierdził, że jeśli przyjąć logikę Komisji polegającą na przyznawaniu diet dziennych tylko za każdy pełny okres 24 godzin, kandydaci, którzy udali się do Brukseli z odległości większej niż 150 km i którzy byli w stanie wrócić do miejsca zamieszkania przed północą, nie otrzymają żadnego dodatku. Skarżący uznał, że w wyniku tych rozważań zasada diety dziennej ma sens tylko wtedy, gdy opiera się na dniach

kalendarzowych. W przeciwnym razie art. 8 ust. 3 akapit trzeci byłby zbędny.

Skarżący stwierdził również, że jego zdaniem sugestia Komisji, że mógłby zostać w Brukseli na kolejną noc, jest bezcelna, ponieważ musiałby skorzystać z innego dnia urlopu, a dodatkowe koszty, które poniósłby, znacznie przekroczyłyby zwróconą kwotę.

Ponadto skarżący twierdził, że materiał, na którym Komisja oparła swoje obliczenia czasu podróży, nie był przekonujący. Czas podróży wynoszący 4,30 godziny między jego miejscem zamieszkania a Brukselą nie uwzględniał niezbędnych przerw w prowadzeniu pojazdu i zakładanych idealnych okoliczności. Jednak po rozmowie kwalifikacyjnej musiał wrócić do hotelu i zabrać samochód. Następnie musiał opuścić Brukselę w godzinach szczytu. Ze względu na długi dzień spędzony w Brukseli i fakt, że podróżował nocą, musiał robić sobie przerwy po drodze. W związku z tym czasu podróży obliczonego przez wyszukiwarkę tras nie można było rozumieć jako odzwierciedlającego rzeczywisty czas podróży.

Skarżący dodał, że gdyby korzystał z transportu publicznego, musiałby również udać się do Brukseli w dniu 14 marca 2006 r., aby zdążyć na badanie lekarskie, i mógł wrócić najwcześniej pociągiem nocnym, który przybyłby do Oldenburga około godziny 7.00 w dniu 16 marca 2006 r.

Skarżący poinformował również, że w podobnej sprawie w kwietniu 2005 r., kiedy poddał się badaniu lekarskiemu o godz. 8.00 i przesłuchaniu do godz. 17.00, przyznano mu drugą dietę dzienną. Stwierdził on, że z jego wiedzy wynika, iż w międzyczasie przepisy nie uległy zmianie, a jedynie podział ceł w ramach Komisji.

DZIAŁANIA RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH NA RZEC OSIĄGNIĘCIA PRZYJAZNEGO ROZWIĄZANIA

Kwestie sporne między Komisją a skarżącym

Po dokładnym rozpatrzeniu opinii i uwag Rzecznik nie był przekonany, że Komisja odpowiednio zareagowała na zarzuty i twierdzenia skarżącego. Pogląd ten opierał się na następujących względach:

1 Jeśli chodzi o rzekomy brak odpowiedzi Komisji na e-mail skarżącego z dnia 27 kwietnia 2006 r., Rzecznik przypomniał, że dobrą praktyką administracyjną jest odpowiadanie na korespondencję obywateli w sposób jak najbardziej dla nich użyteczny i szybki. W niniejszej sprawie wydaje się, że Komisja szybko odpowiedziała na e-maile skarżącego z dnia 18, 20 i 21 kwietnia 2006 r. i dość jasno przedstawiła swoje stanowisko. Rzecznik uznał jednak, że okoliczności te nie pozwoliły Komisji po prostu zignorować dalszej korespondencji skarżącego. Rzecznik uznał, że gdyby Komisja uznała, że treść dalszej wiadomości e-mail skarżącego jest powtarzalna, dobrą praktyką administracyjną byłoby poinformowanie o tym skarżącego i ogłoszenie, że korespondencja z nim zostanie przerwana, chyba że przedstawi on nowe istotne informacje lub nowe argumenty. Rzecznik Praw Obywatelskich zauważył jednak, że w swojej opinii w przedmiotowej sprawie Komisja ponownie szczegółowo wyjaśniła swoje stanowisko w sprawie wniosku skarżącego, które powtórzył on w swoim e-mailu z dnia 27 kwietnia 2006 r. Ponieważ Rzecznik zamierzał zaproponować polubowne rozwiązanie merytorycznego problemu

podniesionego w tym e-mailu, doszedł do wstępnego wniosku, że jeżeli uda się osiągnąć polubowne rozwiązanie, dalsze zajmowanie się tym aspektem skargi nie będzie konieczne.

2 Jeżeli chodzi o odmowę przyznania skarżącemu przez Komisję dodatkowego wkładu, Rzecznik Praw Obywatelskich zauważył, że zgodnie z art. 8 ust. 3 przepisów przyznaje się dodatkowy wkład w wysokości 50 EUR, „jeżeli *zainteresowana osoba nie jest w stanie wrócić przed północą do miejsca wskazanego w zaproszeniu*”. Rzecznik uznał, że aby ocenić zasadność stanowiska skarżącego, należy zbadać, w jaki sposób ustalić, czy dana osoba „nie może wrócić” (*„n'est plus en mesure de rentrer”*) przed północą.

W tym względzie Komisja wydawała się sugerować podejście abstrakcyjne. Twierdził on, że czas podróży wskazany przez skarżącego był znacznie dłuższy niż szacowany czas podróży (według specjalistycznych stron internetowych wynosi on od 4,16 do 4,34 godziny). Rzecznik skonsultował się z kilkoma stronami internetowymi poświęconymi planowaniu tras. Oprócz szacunków zbliżonych do tych, do których odnosi się Komisja, znalazł również szacunki dotyczące dłuższego czasu podróży, przy czym jedna strona internetowa poświęcona planowaniu trasy zapewnia szacunkowy czas podróży wynoszący sześć godzin. W związku z tym, nawet jeśli zastosowano abstrakcyjne podejście Komisji, Rzecznik nie był całkowicie przekonany, że podstawowe założenie Komisji dotyczące czasu, jaki powinien był zająć skarżącemu powrót do domu, było prawidłowe.

Rzecznik uznał jednak, że kwestia, czy dana osoba była w stanie wrócić do domu przed północą, nie powinna być oceniana w sposób abstrakcyjny, lecz powinna raczej uwzględniać konkretne okoliczności danej sprawy. Na przykład w przypadku kandydata powracającego do domu pociągiem Rzecznik uznał, że jeżeli pociąg miał dotrzeć do najbliższej stacji kolejowej kandydata przed północą, ale w rzeczywistości był opóźniony, a zatem przybył na stację po północy, kandydat faktycznie nie byłby w stanie wrócić do domu przed północą.

W niniejszej sprawie skarżący twierdził, że powrót do domu po przesłuchaniu zajął mu siedem godzin, tak że następnego dnia wrócił do domu o godz. 00.30. Pomijając fakt, że w świetle powyższego czas ten nie wydawał się przesadny, argumenty przedstawione przez skarżącego w celu uzasadnienia dłuższego czasu podróży, a mianowicie, że musiał opuścić Brukselę w godzinach wieczornego szczytu i że musiał robić przerwy w podróży powrotnej, ponieważ prowadził w nocy i po męczącym dniu w Brukseli, nie wydawały się nieracjonalne.

Ponadto Rzecznik Praw Obywatelskich zauważył, że Komisja nie zakwestionowała twierdzenia skarżącego, że w rzeczywistości przybył on do domu po północy dnia następującego po dniu przesłuchania. Ponadto nie zostało zakwestionowane, że gdyby skarżący wrócił do domu pociągiem, nie byłby w stanie wrócić do domu przed północą, ale przybyłby do Oldenburga najwcześniej około godziny 7.00 następnego dnia.

3 W odniesieniu do argumentu Komisji, zgodnie z którym skarżący mógł zostać w Brukseli na kolejną noc, Rzecznik Praw Obywatelskich zauważył, że odpowiedni przepis przepisów nie wymienia noclegu jako wymogu przyznania dodatkowej składki. Ponadto wydawało się, że Komisja przyznaje również dodatkową składkę, jeżeli kandydat zostaje na dodatkową noc, ale

nie ponosi żadnych dodatkowych kosztów, na przykład jeżeli przebywa z przyjaciółmi lub rodziną w miejscu rozmowy kwalifikacyjnej.

4 Komisja podniosła również, że dodatkowe składki, takie jak dietyienne za dzień lub dni konkursu, rozmowy kwalifikacyjne lub badania lekarskie, były przyznawane tylko za każdy pełny okres 24 godzin. Rzecznik uznał jednak, że gdyby takie było zamierzone znaczenie odpowiedniego przepisu Regulaminu, jego rzeczywiste brzmienie nie odzwierciedlałoby tego zamiaru. Jedynym warunkiem przyznania dodatkowego wkładu określonym w tym przepisie wydaje się być to, że kandydat nie może wrócić do domu przed północą. W związku z tym Rzecznik uznał, że przyznanie dodatkowych składek wyłącznie za pełne okresy 24-godzinne nie jest zgodne z brzmieniem tego przepisu.

5 Komisja argumentowała ponadto, że przyznanie skarżącemu dodatkowego wkładu byłoby dyskryminujące wobec innych kandydatów, nawet gdyby miało to nastąpić w drodze wyjątku. Argumentacja Komisji nie przekonała Rzecznika Praw Obywatelskich. Zakładając, że wszyscy kandydaci zostali poinformowani w ten sam sposób o zwrocie kosztów podróży i pobytu, Rzecznik uznał, że inni kandydaci znajdujący się w sytuacji skarżącego mogli równie dobrze interpretować przepisy w taki sam sposób jak skarżący. Ponadto Rzecznik uznał, że fakt, iż Komisja mogła zastosować błędną interpretację odnośnego przepisu w innych przypadkach, nie oznacza, że mogła polegać na takiej interpretacji w przypadku skarżącego.

6 Rzecznik zauważył ponadto, że w swojej opinii w niniejszej sprawie Komisja przyznała, iż omawiany przepis czasami stwarzał trudności interpretacyjne w odniesieniu do definicji diet dziennych. Wydaje się zatem, że sama Komisja uważa, iż przepis ten nie jest całkowicie jasny. Jednakże w tej sprawie, a w szczególności z uwagi na fakt, że przepis ten dotyczy bezpośrednio osób spoza Komisji, Rzecznik Praw Obywatelskich uznał, że Komisja nie powinna interpretować go na niekorzyść zainteresowanych osób.

7 Rzecznik Praw Obywatelskich miał na uwadze spoczywający na Komisji obowiązek czuwania nad gospodarnym wydatkowaniem funduszy wspólnotowych. W związku z tym uznał on za uzasadnione, aby Komisja ustanowiła rygorystyczne zasady przyznawania dodatkowych składek osobom biorącym udział w konkursach, rozmowach kwalifikacyjnych i badaniach lekarskich. Rzecznik Praw Obywatelskich podkreślił jednak, że dopóki przepisy nie zostaną zmienione, muszą być stosowane prawidłowo.

8 Na podstawie powyższych rozważań Rzecznik wstępnie stwierdził, że w świetle obowiązujących przepisów nieprzyznanie przez Komisję skarżącemu dodatkowego wkładu może stanowić przypadek niewłaściwego administrowania.

Możliwość przyjaznego rozwiązania

Artykuł 3 ust. 5 statutu Rzecznika zobowiązuje Rzecznika do poszukiwania, w miarę możliwości, wraz z zainteresowaną instytucją rozwiązania w celu wyeliminowania niewłaściwego administrowania i usatysfakcjonowania skarżącego. W związku z tym Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawił Komisji następującą propozycję rozwiązania polubownego:

Komisja mogłaby rozważyć przyznanie skarżącemu dodatkowego wkładu.

Odpowiedź Komisji

W odpowiedzi na wniosek Rzecznika Komisja stwierdziła, że jest wrażliwa na argumenty Rzecznika przemawiające za znalezieniem polubownego rozwiązania w celu zakończenia rozpatrywania skargi bez mobilizowania dalszych zasobów. W interesie dobrej administracji i biorąc pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy, a także bardzo niewielką kwotę pieniędzy, o których mowa, Komisja przyjęła propozycję Rzecznika Praw Obywatelskich i zobowiązała się do wpłacenia skarżącemu dodatkowego wkładu w wysokości 50 EUR.

Uwagi skarżącego

W rozmowie telefonicznej z urzędnikiem prawnym odpowiedzialnym za jego sprawę skarżący stwierdził, że oferta Komisji dokładnie odpowiada wynikowi, który miał nadzieję osiągnąć. Podziękował służbom Rzecznika Praw Obywatelskich za ich wysiłki.

DECYZJA

1 Odmowa przyznania dodatkowego wkładu

1.1 W dniu 15 marca 2006 r. skarżący, obywatel Niemiec, przeszedł badanie lekarskie, a także został przesłuchany w Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Otrzymał on zwrot kosztów podróży oraz dietę dzienną w wysokości 50 EUR za dzień badania lekarskiego i rozmowy kwalifikacyjnej, zgodnie z odpowiednim przepisem „Przepisów dotyczących całkowitego zwrotu kosztów podróży i pobytu osobom niezwiązanym z Komisją, które zostały przez nią zaproszone na konkurs, rozmowę kwalifikacyjną lub badanie lekarskie” (3) („Przepisy”). Skarżący uznał jednak, że ponieważ wrócił do domu po północy dnia przesłuchania, należy mu przyznać dodatkową składkę w wysokości 50 EUR. Zarzucił również Komisji, że nie odpowiedziała na e-mail wysłany przez niego w dniu 27 kwietnia 2006 r.

1.2 W swojej opinii Komisja wyjaśniła, że dietyienne przyznawane są za każdy pełny okres 24-godzinny. Zgodnie z czasem wskazanym przez skarżącego we wniosku jego całkowity czas podróży wynosił 39,30 godziny. Ponieważ okres ten obejmował jeden pełny okres 24-godzinny, był on uprawniony do otrzymywania jednej dietyiennej.

W odniesieniu do argumentu skarżącego, że nie mógł wrócić do domu przed północą, Komisja argumentowała, że mógł zostać w Brukseli na kolejną noc, za którą otrzymałby zwrot w formie drugiej dietyiennej. Skarżący uznał jednak, że będzie mógł wrócić do domu przed północą, co byłoby możliwe w normalnych warunkach ruchu drogowego. Komisja argumentowała, że nie można jej przypisać odpowiedzialności za fakt, że podróż powrotna trwała dłużej niż przewidywano. Zauważył, że czas wskazany przez skarżącego, tj. siedem godzin na podróż powrotną, był znacznie dłuższy niż szacowany czas takiej podróży, który według wyspecjalizowanych stron internetowych wynosił od 4,16 do 4,34 godziny.

Komisja dodała, że przepisy czasami stwarzały trudności interpretacyjne w odniesieniu do ogólnej definicji dietiennych, które były przyznawane za każdy pełny okres 24-godzinny. Dlatego też Komisja uwzględniła głównie całkowity czas podróży przy obliczaniu liczby dietiennych, które należy przyznać, a tym samym przy dążeniu do zapewnienia równości w odniesieniu do czasu powrotu. Komisja stwierdziła, że gdyby wyjątkowo zdecydowała się przyznać skarżącemu dodatkową składkę, byłoby to dyskryminujące wobec innych kandydatów,

k którzy w podobnych warunkach mogliby zdecydować się na pozostanie na kolejną noc w Brukseli. Ci inni kandydaci otrzymaliby dodatkowy wkład, mimo że w rzeczywistości ponieśli by w ten sposób dodatkowe koszty, które często były znacznie wyższe niż kwota zwrócona. Komisja uznała zatem, że zastosowała art. 8 ust. 3 regulaminu w sposób całkowicie prawidłowy.

1.3 W swoich uwagach skarżący nie zgodził się z sugestią Komisji, że mógłby zostać w Brukseli na kolejną noc, ponieważ jego zdaniem zmusiłoby go to do skorzystania z kolejnego dnia urlopu i ponieważ dodatkowe koszty znacznie przekroczyłyby zwróconą kwotę. Ponadto podniósł on, że przewidywany czas podróży między Brukselą a jego miejscem zamieszkania, do którego odniosła się Komisja, zakłada idealne okoliczności bez uwzględnienia niezbędnych przerw w prowadzeniu pojazdu, a zatem nie może być rozumiany jako rzeczywisty czas podróży.

1.4 Po dokładnym rozpatrzeniu opinii i uwag Rzecznik Praw Obywatelskich skierował do Komisji propozycję polubownego rozwiązania, prosząc ją o rozważenie przyznania skarżącemu dodatkowego wkładu. Jeśli chodzi o rzekomy brak odpowiedzi Komisji na e-mail skarżącego, Rzecznik doszedł do wstępnego wniosku, że biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, dalsze zajmowanie się tym aspektem skargi nie byłoby konieczne, gdyby można było osiągnąć polubowne porozumienie w odniesieniu do istotnej kwestii podniesionej przez skarżącego.

1.5 Komisja odpowiedziała, że jest wrażliwa na argumenty Rzecznika Praw Obywatelskich przemawiające za znalezieniem polubownego rozwiązania w celu zakończenia rozpatrywania skargi bez mobilizowania dalszych zasobów. W interesie dobrej administracji i biorąc pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy, a także bardzo niewielką kwotę pieniędzy, o których mowa, Komisja przyjęła propozycję Rzecznika Praw Obywatelskich i zobowiązała się do wpłacenia skarżącemu dodatkowego wkładu w wysokości 50 EUR.

1.6 Skarżący poinformował służby Rzecznika, że oferta Komisji dokładnie odpowiada rezultatowi, który miał nadzieję osiągnąć. Podziękował służbom Rzecznika Praw Obywatelskich za ich wysiłki.

2 Wnioski

W następstwie inicjatywy Rzecznika Praw Obywatelskich wydaje się, że Komisja Europejska i skarżący uzgodnili polubowne rozwiązanie w odniesieniu do istoty skargi.

W świetle tego wyniku Rzecznik Praw Obywatelskich uważa, że nie jest konieczne, aby kontynuował on zarzut skarżącego dotyczący rzekomego braku dalszej odpowiedzi Komisji na e-mail.

Rzecznik zamyka zatem sprawę.

Przewodniczący Komisji zostanie również poinformowany o tej decyzji.

Z poważaniem,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS (piłkarz)

(1) " *Dispositions en matière de remboursement forfaitaire des frais de voyage et de séjour des personnes étrangères à la Commission convoquées par elle pour un concours, un entretien ou une visite médicale ou de remboursement de ces frais* ".

(2) Tłumaczenie przez służby Rzecznika Praw Obywatelskich. Francuska wersja tych przepisów, która została udostępniona Rzecznikowi Praw Obywatelskich, brzmi:

„Si le lieu de résidence est situé à une distance supérieure à 150 km du lieu où se tient le concours, l'entretien ou la visite médicale, il est accordé une contribution forfaitaire journalière de 50 EUR.

Cette contribution forfaitaire journalière (tranche de 24 heures entières) de 50 EUR est accordée exclusivement pour la ou les journée(s) nécessaire(s) au déroulement du concours, de l'entretien ou de la visite médicale.

Elle couvre également les frais nécessaires pour une nuit passée au lieu du concours, de l'entretien ou de la visite médicale (ang.). Si après la fin du concours, de l'entretien ou de la visite médicale, l'intéressé n'est plus en mesure de rentrer au lieu indiqué dans la convocation avant minuit, il a droit à une contribution supplémentaire de 50 EUR.”

(3) " *Dispositions en matière de remboursement forfaitaire des frais de voyage et de séjour des personnes étrangères à la Commission convoquées par elle pour un concours, un entretien ou une visite médicale ou de remboursement de ces frais* ".